

egentlig har tænkt sig statistisk at kunne faa oplyst herom, er jeg ikke saa ganske klar paa, og skal jeg derfor ikke særlig omtale. Men selv om nu ogsaa meget af den Mængde Ting bliver udført, som her stilles som Bureauets Opgave, og der er jo specielt nævnt Arbejdernes fædelige Tilstand og materielle Vilkaar o. s. v., er det dermed ingenlunde afgjort, at vi ved denne Lov virkelig faa en fylldig og fuldt ud paalidelig Arbejderstatistik. Det vil i høj Grad bero paa den Interesse, som vedkommende Direktør nærer for at faa dette Spørgsmaal virkelig oplyst, om Bureauet fuldt optager det. Naar man ser paa den Mængde Ting, Jiferistatistik og Industristatistik etc., som der er Tale om, vil det aabenbart ikke være muligt, at Bureauet lige fylldig og indgaaende kan behandle dem alle, selv med de 6 kongelige Embedsmænd, som det faar; det vil i en væsentlig Grad bero paa, hvorhen Chefens, Direktørens særlige Interesse gaar, og hvilke Spørgsmaal han har særlig mest Interesse og Glæde af at faa oplyst, og der er jeg ingenlunde sikker paa, at det netop vil vise sig, at det bliver det Spørgsmaal, hvorledes Arbejderstanden i Landet faktisk lever, hvad den virkelig har at leve af, hvad der er nødvendigt for den at bruge for ikke at dø af Sult, og hvilke Vilkaar der bydes den. Jeg er ikke saa sikker derpaa, det vil bero i en ganske væsentlig Grad paa, hvilken Direktør der staar i Spidsen for Bureauet, og hvilke Kontorchefer, hvorledes mangfoldige Forhold i den saa vristede sociale Statistik i en særlig Grad og i en særlig paalidelig Grad ville blive Genstand for Bureauets omhyggelige Arbejde. Og tillige: Bureauet er jo henvist til at søge Oplysning hos vedkommende kommunale Autoriteter, og Lovforslaget giver jo heller ikke Afgang til nogen anden Vej. Nu er det jo dog et Spørgsmaal, om man ved at henvende sig til Rådgædere og Sogneraadene omkring i Provinserne kan skaffe fuldt paalidelige Oplysninger ved at spørge: Hvorledes lever Arbejderbefolkningen i denne By, hvad fortjener den, hvad bruger den o. s. v.?

— Jeg ser Lovforslaget først og fremmest som et Stykke Lønningslov, og jeg tror ikke godt, man kan se det som andet, en Lønningslov, som i en særlig hidtil ganske enestaaende Grad forøger Antallet af kongelige Embedsmænd ved en Statsinstitution, samtidig med, at der gives betydeligt forøgede Beløb ud over de nuværende Lønninger. Dette er, hvad Forslaget virkelig byder os; ved Siden af nævner det saa en Mængde forskellige Emner, som Bureauet mere eller mindre allerede nu bestæftiger sig med, og

om hvilke man kan vide, at enkelte Ting maaske ville blive fyldigere belyste end nu, men hvilke der særlig ville blive tagne op, og hvilke, der komme til at staa mere i Skygge, ville vi ikke være Herrer over mere efter denne Lov, end vi ere det nu. — Jeg kan derfor ikke andet end fraraade ærede Medlemmer at stemme for denne Lønningslov. Mindretallet vilde, som jeg allerede har ytret, være villigt til at gaa med til en Forøgelse af Arbejdskraften i statistisk Bureau, hvad vi foreløbig maa anse for tilstrækkeligt, indtil man efterhaanden saa i hvor høj Grad nyt Arbejdsomraade stillede nye Krav til Bureauet; men derimod har Mindretallet ikke funnet være med til pludselig, med et Spring saaledes at forøge Embedsmændenes Antal ved Bureauet og forøge de aarlige Udgifter til Embedslønninger, til Pensioner o. s. v. Naar Mindretallet derfor anser det for rettest, at dette Lovforslag ikke kommer frem i Nar, at det bliver Genstand for fornyet Overvejelse til næste Nar og forhaabentlig saa vil kunne komme ud i en adskillig mere sparsommelig Skikkelse, ved jeg ganske vist, at det er meget — som det hedder efter det nyeste Ord — der synes at „affvide Arbejdsmarken“. Det ledende Organ for det ledende Flertal her i Salen, der i den senere Tid har været meget stærkt optaget af at stille forfælske tænke og mente Konstellationer paa den politiske Himmel, Konstellationer ud over og ved Siden af den Mælkevej, der for Tiden omspænder hele Firmamentet, har gjort en positiv Opdagelse, som selvfølgelig ogsaa maa være tilforladelig, og det er den, at de, som forlade, som det hedder, Venstres gamle økonomiske Grundsetninger, ville affvide Arbejdsmarken og plante en Jæne paa denne, som er den internationale, revolutionære Radikalismens Jæne.

Formanden (Højbro): Det er ikke usikkert her at imødegaa Artikler, som have staaet i Blade udenfor Salen, og at forhandle om dem. Vi maa indskrænke os til, hvad der forhandles her i Salen.

C. Sørensen: Jeg skal dermed forlade det. Ja, jeg maa dog maaske sige til den ærede Formand, at da det er en Opdagelse, der er gjort, som menes særlig at kunne aabne Øjnene paa andre Medlemmer, der hidtil i god Tro have fulgt med, ansaa jeg det for loyalt at gøre ærede Medlemmer opmærksom derpaa, for at de, før Afstemningen foregaar, i hvert Tilfælde kunne faa Øjnene op.